

Pencereme Konan Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Mart 2017

İskambil kâğıtları ürüyor düşlerimden;
Serpinti iklimin seyrine
Doyumsuz bir nida eşlik ediyor.
Sevici imgeler nakarat düzleminde
Nihai farkındalıkla cebelleşiyor:
Söyleme arzuma rest çektiğim o kıpırtı yine...

Duymadıklarımı şekillendirmek adına
Telaşlı cümlelerim,
Görmediklerimi de içselleştirmek...

Patavatsız, nankör hayli isyan yüklü
İnsan denen boyutsuz kaos:
Derlemekse dertlendiğim,
Dertlenmekse düş sapağı adeta
Varlığın hezeyanı.

Kara'nın cehaletine uymaksa uzak durduğum,
Sevginin nazarında solmaksakördüğüm.
Bir de aşk'ı evlat edinmiş cahil cesareti cümlelerim
Kuru sıkı atan münafık bir imge.
Bir de zaaf larım,
Oysaki bilemezken içeriğini
Adresime henüz ulaşmamış
Zarfı yırtık mektupların ki;
Altında kendi soluk imzam.

Sevmek ne zormuş sevmekten de kimine göre:
Sevmekle iş tugal edip sevilmemek ezkaza;
Sevip de dirilen cümlelerim
Beratını verecek Tanrı oysaki
Boykot eden zaman aşımına uğramış
Terennüm katili kaçkın nesil kuşaklarla örülü geçmiş
68 kuşağına selam verip bir sene sonra
Gözlerimi açtığım,

Kandırıkçı şiiirleri besleyip büyüttüğüm gerçeğine
İnanmazlarken...

Didem Madak'la tanıştığım gecenin körü:
Hanidir inandıklarımı yalana süren sürgün
Ritminde sessiz nidalarım:
Beri yandan pencereme konan şiir
Fısıldarken içimin aryalarına yenik düşmüşlüğüm.

Siz aşktan ne anlarsınız bayım, demekse
Şairin imzası;
Bir solukta tükettiğim aklımın ırmaklarında kaçkın varlığımın
Dalya dediği geçimsiz sancım.

Keyif ehliyim oysa top atılsa uyanmaz içimde nefret,
Mademki başımın okşanmasını istiyorum
Bir şiir daha yazmalıyım
Ve bir şiir daha
Sükûtun ruhunu çağırdım,
Yankısını tek işiten benim yine:
Akşam pazarı bir şiirin daha tekelinde.
Mademki zamanın kaygan, kaypak ritmi birincil hezeyan
Üflemeliyim sönmeden
Hayalimdeki sönük balon.

Şiirin Hikâyesi:

SİZ AŞK'TAN NE ANLARSINIZ BAYIM?

Çok şey öğrendim geçen üç yıl boyunca
Alt katında uyumayı bir ranzanın
Üst katında çocukluğum...
Kâğıttan gemiler yaptım kalbimden
Ki hiçbiri karşıya ulaşmazdı.
Aşk diyorsunuz,
limanı olanın aşkı olmaz ki bayım!

Allah'la samimi oldum geçen üç yıl boyunca
Havı dökülmüş yerlerine yüzümün
Büyük bir aşk yamadım
Hayır
Yüzüme nur inmedi, yüzüm nura indi bayım
Gözyaşlarım bitse tesbih tanelerim vardı
Tesbih tanelerim bitse gözyaşlarım...
Saydım, insanın doksan dokuz tane yalnızlığı vardı.
Aşk diyorsunuz ya
Ben istemenin Allahını bilirim bayım!

Çok şey öğrendim geçen üç yıl boyunca
Balkona yorgun çamaşırlar asmay
Ki uçlarından çile damlardı.
Güneşte nane kurutmayı
Ben acılarımın başını
evcimen telaşlarla okşadım bayım.
Bir pardösüm bile oldu içinde kaybolduğum.
İnsan kaybolmayı ister mi?
Ben işte istedim bayım.
Uzaklara gittim
Uzaklar sana gelmez, sen uzaklara gidersin
Uzaklar seni ister, bak uzaklar da aşktan anlar bayım!

Süt içtim acım hafiflesin diye
Çikolata yedim bir köşeye çekilip
Zehrimi alsın diye
Sizin hiç bilmediğiniz, bilmeyeceğiniz
İlahiler öğrendim.
Siz zehir nedir bilmezsiniz
Zehir aşkı bilir oysa bayım!

Ben işte miraç gecelerinde
Bir peygamberin kanatlarında teselli aradım,
Birlikte yere inebileceğim bir dost aradım,
Uyuyan ve acılı yüzünde kardeşimin
Bir şiir aradım.
Geçen üç yıl boyunca
Yüzü dövmeli kadınların yüzünde yüzümü aradım.

Ülkem olmayan ülkemi
Kayboluşumu aradım.
Bulmak o kadar kolay olmasa gerek diye düşünmüştüm.
Bir ters bir yüz kazaklar ördüm
Haroşa bir hayat bırakmak için.
Bırakmak o kadar kolay olmasa gerek diye düşünmüştüm.

Kimi gün öylesine yalnızdım
Derdimi annemin fotoğrafına anlattım.
Annem
Ki beyaz bir kadındır.
Ölüsünü şiirle yıkadım.
Bir gölgeyi sevmek ne demektir bilmezsiniz siz bayım
Öldüğü gece terliklerindeki izleri okşadım.
Çok şey öğrendim geçen üç yıl boyunca
Acının ortasında acısız olmayı,
Kalbim ucu kararmış bir tahta kaşık gibiydi bayım.
Kendimin ucunu kenar mahallelere taşıdım.
Aşk diyorsunuz ya,
İşte orda durun bayım
Islak unutulmuş bir taş bezi gibi kalakaldım
Kendimin ucunda
Öyle ıslak,
Öyle kötü kokan,
Yırtık ve perişan.

Siz aşkı ne bilirsiniz bayım
Aşkı aşk bilir yalnız!

DİDEM MADAK.

Zamansız ölümlerin uzağında olmalı insanlık.
Zaman belki de tek sırdaşımız.
Bencil olmamak adına insanın tüm gayesi ve hayatın ritminde mutsuzluğa yakalanmak...
Başucundayım annemin yüreğın niyazı sadece onun varlığını daim kılması Rabbimin.
Tüm sevdiklerimle ördüğüm bir şiir yine Didem Madak'ın hatırasına sahip çıkmak adına.
Kalemde damlayan ve yüreğimin de suresi.

Kendimden çok sevdiğim anneme ve dostlarıma gelsin bu şiir ve sevgili Didem Madak'ın ruhu şad olsun. Özgün kalemi ile yeni tanıştım annemin hastane güncesinde ve gecenin kör vakti kocaman bir sızı ile kaleme aldığım.

Paylaşmak ve dilemek ise ruhumu teselli eden çünkü sevginin paylaştıkça çoğaldığına dair tüm inancım.

GÜLÜM ÇAMLISOY.